

[Lange.]

forslag skal jeg ikke beskæftige mig meget med. Da vi for forholdsvis faa Maaneder siden behandlede et Forslag, der indeholdt tilsvarende Bestemmelser, havde jeg Lejlighed til at udtale mig om disse Bestemmelser, og man har Indtryk af, at der ikke er foregaaet meget med Hensyn til disse Spørgsmaal siden da. Nogen indgaaende Behandling har man ikke givet dem, nogen overvældende stor Interesse synes man ikke at have vist de paagældende Bestemmelser.

Forslaget om Rentetilskud og Renteudligning kan vi ikke medvirke til Gennemførelsen af. Jeg tror ikke, det er den rigtige Maade at hjælpe et Erhverv paa, at give Understøttelse til de daarligst stillede. Vi indrømmer selvfølgelig, at der inden for Landbrugets daarligst stillede er Folk, som det vilde være heldigt at hjælpe, men vi tror ikke, man skal hjælpe dem paa denne Maade, ikke mindst fordi man blandt de daarligst stillede ogsaa finder dem, der er mindst dygtige, mindst egnede til at føre Erhvervet videre. Man fremmer ikke et Erhverv ved at lade de dygtigste og dem, der har vist størst Evne til at klare sig, være med til at betale og saa opretholde Udøvere af Erhvervet, som nu engang ikke har vist sig egnede dertil. Den Hjælp, som Landbruget skal have, og som vi altid har været villige til at give Landbruget — ja, jeg tør maaske sige, at vi først har peget paa de Midler, der virkelig kunde hjælpe Landbruget —, den skal komme hele Erhvervet til gode. Det skal ikke være en Hjælp, der kun gives enkelte Dele af Landbruget, det skal være en Hjælp, som betyder en Hjælp for hele Erhvervet.

Forslaget om en Renteudligning er et af de Forslag, jeg omtalte før, og som jeg mener kunde trænge til en indgaaende Undersøgelse. Jeg personlig har ikke megen Tro til, at man ad den Vej kommer frem til noget, der er særlig ønskeligt at naa frem til. Men hele dette Spørgsmaal trænger jo i høj Grad til at blive underkastet en indgaaende Behandling.

Afsnit III om Moratorieordningen har jeg ogsaa tidligere udtalt mig om. Dette Forslag betyder et vidtgaaende Indgreb i Forholdet mellem Ejere af Landbrugsejendomme og disses Kreditorer paa en Maade, som Landbruget ikke selv ønsker, og som vil virke uhyre urimeligt og uretfærdigt over for Kreditorerne. Man bygger ikke Landbrugets Fremtid op paa, at Kreditgivning til Landbrugere ikke er underkastet de samme juridiske og moralske Grundsætninger som Kredit til andre Debitorer. Jeg

tror, at Landbruget selv vilde være daarligt tjent dermed, hvis man kunde gennemføre Bestemmelser, som — for blot at nævne en enkelt Ting — siger, at under visse Forhold er en Landmand ikke pligtig at betale sin Gæld, selv om han er i Stand dertil. Saa-danne Grundsætninger kan man ikke bygge en sund økonomisk Moral op paa, og Landbrugerne, som jeg altid har anset for at være den i økonomisk Henseende solideste Del af Befolkningen, kan slet ikke være tjent med, at man gennemfører Bestemmelser som disse.

Med Hensyn til Afsnit IV, Dækningsbestemmelserne, vil jeg spørge: hvad er det, der skal dækkes? Gennemførelsen af det, man kan blive enig om, kræver ingen Dækningsmidler, og man maa da først se, om noget af det andet, som kræver Dækning, bliver gennemført, før man kan gaa ind i en Forhandling om Dækningsbestemmelser. Men den Form, disse Dækningsbestemmelser har, kan i hvert Fald ikke vinde Tilslutning fra vor Side, allermindst den Bestemmelse, der giver Finansministeren Bemyndigelse til selv at udskrive de nødvendige Midler ved en Forhøjelse af de bestaaende Skatter.

Det foreliggende Lovforslag vil jo nu blive henvist til et Udvalg, og selv om Mulighederne for et Resultat vel ikke er store, i hvert Fald ikke hvis Regeringen vedblivende vil hindre Gennemførelsen af de Bestemmelser, der er eller kan blive Enighed om, ved at kræve, at det hele skal gennemføres — den ærede Ordfører for Socialdemokratiet sagde, at det skulde gennemføres omtrent i samme Form, som det foreligger, og i det Tilfælde kan jeg ikke tænke mig, at der er store Muligheder for Gennemførelsen af et Forslag —, saa kan jeg, naturligvis i særlig Grad for de Bestemmelers Vedkommende, som vi ogsaa maa anse det for vigtigt at faa gennemført, tilsige mit Partis Medvirking til, at der gøres et nyt Forsøg paa at naa et Resultat.

Jeppesen-Drusebjerg: Jeg skal ikke ved denne Lejlighed komme nærmere ind paa Sagens Enkeltheder, for det første, fordi der i det andet høje Ting er ført en indgaaende Forhandling om disse Forhold, og for det andet, fordi adskillige af de Bestemmelser, der her foreligger til Behandling, er gamle Bekendte, som tidligere er drøftet i det høje Ting. Ligesom de foregaaende Talere maa jeg i høj Grad beklage, at første Afsnit i det oprindelige Forslag er gaaet ud, selv om jeg maa indrømme, at det, der her er foreslaaet i Stedet, sikkert i høj Grad vil bidrage til at hjælpe de Landbrugere, som